

לישראל כספחת וכו' ועוד כיון שר' עקיבא היה בן גרים הנק' יוסף כנודע ואמרז"ל (סנהדרין נ"ד) גיורא עד תלתא דרין לא תבזי ארמאה באפי' דקשה ולא עברא זוהמא מיני' עד תלתא דרין, לכן כיון שר' עקיבא היה בן גרים מוכרח הוא שיתאחזו בו הקליפות והחיצונים באותן מ' שנה הראשונים כשהיה עם הארץ. (שער הגלגולים הקדמה ל"ו)

פה) ריב"ז ור' עקיבא. הם משרש קין, וא"ל מורי ז"ל כי ריב"ז ור' עקיבא היו בחי' ב' זרועותיו ימין ושמאל של מרע"ה מעורבים בשרש קין, ולכן מרע"ה וריב"ז ור"ע היו שנותיהם שוים ק"כ שנה, ולכן בקש משה מהשי"ת שתתן התורה ע"י ר' עקיבא כנו' במס' שבת דפר"ע וכנו' באותיות דר' עקיבא. (שער הגלגולים הקדמה ל"ו דף מ')

פו) ר' יוחנן בן זכאי. אחיזתו מהגבורה העולה מיסוד אל שני השלישים התחתונים המגולים שבת"ת. (שעה"ג ל"ו דף מ"א)

פז) ר' יוחנן בן זכאי. נפשו משרש קין. (שעה"ג ל"ו דף מ')

פח) ריב"ז ור' עקיבא. עיין ערך משה אוח קס"ו.

פט) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

הגלגולים שיש בתוכם, ואם האדם אוכל אותם בכוונה הוא יכול לתקן הגלגול שיש בתוכם, אבל אם אוכל בלא כוונה לא די שאינו מתקן כלל, אלא אדרבא יבא ח"ו היזק גדול לידו, דהיינו אותו גלגול שנתגלגל בתוכם גורם לו כל החטאים מה שעשה אותו מגולגל עצמו, וז"ס יוחנן כ"ג ששימש בכהונה גדולה שמונים שנה ואח"כ נעשה לדוקי וזה גרם לו שלא הי' לו כוונה בשעת אכילתו, ומתוך כך נתגלגל בו אותו ניצוץ של הקליפה שהי' באותו האכילה וגרם לו כל הרעה הזאת, ויש ג"כ טעם אחר כי מי שמוסר עצמו למיתה בשעת נפילת אפים כדי לזרר זירורים כנו' יש בו ג' דברים א' כי מי שהוא לדיק יוכל להעלות עמו נשמות שבתוך הקליפות, ב' מי שאין לו כ"כ מצות עולה הוא לצדו ואינו מוציא אחרים, ומי שהוא נשאר שם, ועד"ז בשינת הלילה כי גם היא בסוד המיתה, ובזה תבין כי לפעמים יש אדם לדיק ואח"כ מרשיע כמו יוחנן כ"ג כנו', והענין הוא שנכנס בו ניצוץ של קליפה, והנה צדד אחד בסוד המיתה בנפילת אפים אם אינו יכול לעלות מחמת איזה עון ואז אוחזים בו החיצונים ונשארת נפשו בקליפה ונותנים לו נשמה טמאה במקומה, וז"ס שהרשעים בחייהם קרויים מתים, כי הם מתים בסוד נ"א ואינם מרגישים מיתתם ונחלפת נשמתם רחמנא ליצלן.

נתן גלע"ד איך ידקו הב' ענינים יחד או זה או זה, לריך לומר, ונוכל לומר ששניהם הם אחת, דהיינו מתחלה שלא כוון בכוונת האכילה נכנס בו נשמת אדם רשע והתחיל לעשות עבירות, ואח"כ בעת שמסר עצמו למיתה בסוד נ"א אחזו בו החיצונים מאחר שהיו עבירות בידו ונתחלפה נשמתו, וניתנה לו נשמה א' טמאה מזל הקליפה, ולכן נעשה אח"כ לדוקי כנו', ואותה נשמתו הטובה

ז) ר' יוחנן בן החורנית. בשורש הרן בשורש הבל. (שעה"ג הקדמה ל"ו דף מ"ג)

זא) ר' יוחנן בן החורנית. משרש הבל. (שעה"ג ל"ו דף מ"ג)

זב) ר' יוחנן החורנית. משרש צדוך בן נריה. (שעה"ג ל"ו דף מ"ד)

זג) יוחנן כהן גדול. הנה אמרנו שצריך לכוון בכל המאכלים שאדם אוכל מפני

זח) ר' יוחנן בן זכאי. נפשו משרש קין. (שעה"ג ל"ו דף מ')

זט) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

זפ) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

זק) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

זכ) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

זכא) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

זכב) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

זכג) ר' יוחנן בן זכאי. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ו.

שנשאר צחוק הקליפות יאחז אח"כ ונכנס בר' אלעזר בן דורדיא (ע"ן ערכו) ולכן מתחלה הי' רשע כדי להעביר הקליפות מפ' שנים, וכשעבר פ' שנים עברו כל הקליפות ממנו, ולכן צפוף ימיו חזר בתשובה שמתחלה לא הי' כח בידו כמו שאירע לעמרם שלא נודווג עם יובבד עד שהי' לה ק"ל שנים כנו' וכן א"ה כמ"ש בפרקים הקודמים ע"ש.

נח"ח 1234567 (ספר הגלגולים פרק נ"ח)

(ד) יוחנן בהן גדול. הלבוש שעשה בכל המע"ט שסיגל צפ' שנים לקחו ר' אלעזר בן דורדיא. (לק"ח תהלים קכ"ז ע"ב)

(ה) יוחנן כה"ג. (ע"י"ש צעין נפילת אפיס) וזוה חצין סוד גדול שמלאנו ראינו דבר מתמיה כי לפעמים שיהי' האדם נדיק גמור ואח"כ מתהפך לאיש אחר ונעשה רשע גמור כמו שמלאנו ציוחן כ"ג ששימש פ' שנה צכהונה ולצפוף נעשה נדוקי, אבל הענין כי כאשר האדם מוסר נפשו למיתה צנ"א עד מקום הקליפה ומחמת איזה עון אשר בידו אין נפשו יכולה לעלות משם והקלי' אוחזין אותה ונשארת שם לעולם ואז נותנין לו נפש אחרת רעה מזל הקלי', וזהו מ"ש רז"ל שהרשעים צחייהם קרויים מחים, כי הנה צעת נ"א יורדין אל מקום המיתה ונשארינן שם ואין נפשותם יוצאות משם וניתן להם נפש רעה תמורתה ואין מרגישין בעלמם הענין הזה, ואז נהפכין לרשעים גמורים רח"ל.

(שעה"כ נפ"א דרוש ב' דף מ"ז ע"א)

(ו) יוחנן בהן גדול - ר' אלעזר בן דורדיא. אמרו עליו על ר' אלעזר בן דורדיא וגו', הנה כבר ידעת במ"ש צפ' הגלגולים, כי המגולגל המשלים נוטל חלקו וחלק חצירי, צפוף יכין רשע ונדיק ילבש, כי אותו לבוש שעשה רשע זה ע"י קצת נדקותיו ומעשיו הטובים ולא זכה ללבשו, עתה אותו

המגולגל המשלימו לבוש אותו, וזהו נדיק ילבש, והנה יוחנן כה"ג שימש פ' שנה צכהונה גדולה, וצודאי כי ע"י עבודתו כמה וכמה לבושין דיקר שעשה לו רק שאח"כ שנעשה נדוקי ואיצד כל החלקים הטובים ההם, והנה דוגמת יוחנן זה שצימים הראשונים הי' נדיק ולצפוף חטא, ומה שפגם הי' צימיו האחרונים, ולכן צא ר"א בן דורדיא שהי' פגום כל ימיו הראשונים, וצפוף ימיו עשה תשובה, ונמלא כי יש כאן ימים שלימים מחוקנים, וימים שלימים מקולקלים והנה נד הרע שצימים האלו נטל יוחנן, ונד הטוב שצימים האלו נטל ר"א בן דורדיא, וכמ"ש צע"ח צפוף יגמר נא רע רשעים וגו' וצפוף אס רעב שונאך.

(ליקוטי הש"ס ע"ז עמוד נ"ה מהרמ"ו)

(ז) ר' יוחנן הסגדלר. צרש ר' יהודה בן טבאי. (שעה"ג ל"ז דף מ"ד)

(ח) ר' יוחנן הסגדלר. עיין ערך ר' מאיר אוח' ו'.

(ט) ר' יוחנן האמורא. מקום קבורתו, עיין שעה"ג הקדמה ל"ז.

(ק) יובבד. וילך איש מצית לוי ויקח את צת לוי (שמות ב' א'), ויש לדקדק איך כשלקח עמרם את יובבד קראה צת דכתיב ויקח את צת לוי ותיכף קרא אותה אשה דכתיב ומהר האשה, וכי צומן מועט כזה נעשה מצת אשה.

הענין כי ארו"ל כי יובבד צת ק"ל שנה וחזרה להיות צת, והסוד הוא כי יובבד הייתה גלגול חוה אשת אדה"ר, וכמו שאדה"ר פירש מחוה ק"ל שנה עד שהוליד שם כן יובבד גלגול חוה לא ילדה למשה שהוא גלגול שם עד ק"ל שנה, לכן נקראה צת שאז נתעברה צה חוה, ואח"כ תיכף נקרא' אשה לרמוז על חוה האשה אשר נתת עמדי. כי להיותה עיבור